

Vi er i et avspurte område med en stor forstyrrelse fra den andre sida. Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Det er ikke noe som kan gjøres med dette.

Vi har også snakket med noen av bondekoebene som er vel fornøyet med dette tilslak av meieriet. Til å begynne med hadde ikke noen av dem en viss trøst om hvorledes det ville gå, men den er for lengst overvunnet, alle er fornøyde med resultatet og den avlastning av arbeidet skyldes vask for arbeiderne.

— Og det primært?

— Anledig er bare beregnet for å bære meg det ikke noe som skal ha noen fortjeneste. Driften har gått bra, og alle har også vært fornøyde med de priser vi har levert vasken for.

— Leverer dere vasken fullt ferdig?

— Det er noe våtvaik, men mesteparten blir levert ferdig. Det har så lenge vært noe å bli mere strykning enn det opprinnelig hadde regnet med.

— Når erfaringer dere har gjort?

— Til å begynne med var det spør-

svenskane, men skal noe få det, da må man ta i distriktslaget påleggelse til presentatør til Riksrettet i Sør. Garforbundet er også for, at måten å arbeide for skogelagernes krav på i virkt landstyre vert brige slik at man kan ha von um å få brukbare lønnsomme priser for timberet også på denne siden av Kjølen. Landstretet hev makta eller til å gjøre det, og det må si sterkt — på den ene eller andre måten uten umsyn — ifall skogelagorganisasjonen ikke skal verte utalelsen også av sine egne folk. Han tolker kanhenda ikke flere siktig som han fekk ved styret sitt prisforskrift i år og det som seinare er kommet fram um denne sak.

A. G. S.

KONEPLAGERIET SKAL KARTLEGGES

En svensk komite som er nedsatt for å behandle alkoholikerforsorgen, har satte i gang en runderspørting for å bringe på det rene hvordan etterbehandlingen er lagt an når det gjelder personer som har vært innlagt på alkoholikertilskuer. — Komiteen ønsker først og fremst materiale for

medlemer ved stat- og rymessusstillingen og ved kringkastinger på like fot med telemarkfestivalen, selvagt ut konkurransen med dette.

N. R. F. foreningens sekretær og professor Bergs m. har i en artikkelse rettet rundt om et dyr i de enkelte bestemmingene. I nesten var tylkesognet Roalvåm med sikringen av Norsk Redt og hvitfe. Fylkesognet uttalte at han ikke var imot en utbrede av rasen, forutsatt at avien ble drevet planmessig. Han var heller ikke imot, at man krysset avien fra telemarkskaninen til N.R.F. For utsetningen var at man dreiv en gjenomført krysning. Man må altså kun benytte okser av en N.R.F. ras. Dette krysningene har gitt gode resultater, såvel hva avdrift som ekstrategi angår. Vi får livastrakte dyr med god vekst og med særlig bra jurtform.

Det sie flaskejur vil ofte finnes hos sivel Telemarkskanua som raukollen forandrer form. Ju rett blir, både lengre og bredere og er ikke så utsatt for å bli skadet som det sie jur.

Slatkevekten ligger også betraktelig over telemarksdøra, det gjelder såvel krysninger som ekte dyr.

Som beitedyr, såvel på skogshøvding som kulturbete, står de fullt på høyjurm.

som har hatt gode avdrøtningsresultater i mange år.

Erlene visse kan nok fortelle om en fransk rasens raske utbredelse. Den eneste besetning finnes sikert på Borgestad gård.

Det kan være verdt å nevne, at kuer fra denne stamme har oppnodd over 350 kg slaktevekt, og okser på 3-4 år oppnodd 500 kg.

Størst betydning for melkens verdi har dens innhold av melkefett, og her ligger N. R. F. fest serdeler godt an.

H. Lundsett

Til bestyrerstillingen ved Skjenn guttbutikken er det 5 par som har makt.

Språkmøtet om samiskatt for eksellenter skulle vært behandlet av Odeinstinet i går, men ble utsett over nytår.

"Varden"s ekspedisjon

er oppo de 8. februar dager
men fra kl. 8-12.

Lordager til kl. 14.

med et memorandum av S. Jorgens og nokre stuttte blyantnotat. Dette P. M. med supplerende notat blir det sagt at Hjort leverte til Lykke og dermed Presidentkapet gjennom statråd Mowinckel en gang klar beskjed om hvordan konse- og regeringen så på Norges statsrettlige stilling under krigen og på innenlandske myndigheters rett til under krigen å opptre på vegne av den norske stat. Det er mulig at hans utredning fjernt visse aksept- og, det er tydelig at han ikke har hadde formet ut, kom til å spille en rolle under de senere norske-tyske forhandlingene.

Det som her er skrevet er ikke professor Steens har tatt seg uten at han rekt etter om det er rettig.

Presidentkapet ga sin tilstrekking til at Lykke ba professor Hjort frukste rettlig etter i Tyskland kva Hjort eigenlig hadde tatt seg med Norge. Det var etter den nye vinteren ikke avkjørt at Hjort også skulle reise til Stockholm, og han fikk ikke noko oppdrag der av Presidentkapet eller av Lykke, slik som nemnet av Kommisjonen. Det eitneste Lykkes personleg hadde interesse av å vite i tilfelle Hjort rika Mowinckel var kvaldig Mowinckel kunne teknase som medlem av Nygårdsvolds rikskomite etter at riksmøtet var relativt sett avsluttet.

Utkastet til brevet var for Presidentkapet, fekk det, sett gjennom og retta m. a. av justitiarius Paal Berg.

Professor Steen skrivt til Paal Berg «ba om at det blant annet måtte bli tatt inn et avsnitt som klara Høyesterettets stilling til de føre forhandlinger, men han ønske ikke å mette med det. Men når situasjonen låg slik til at ein på den måten ville oppnok ha, har Kommisjonen i andre tilfelle ikke funnet grunn til å kritisere. (Takk til Quilling. Innst. s. 307.)

Utkastet til brevet var for Presidentkapet, fekk det, sett gjennom og retta m. a. av justitiarius Paal Berg.

Professor Steen skrivt til Paal Berg «ba om at det blant annet måtte bli tatt inn et avsnitt som klara Høyesterettets stilling til de føre forhandlinger, men han ønske ikke å mette med det. Men når situasjonen låg slik til at ein på den måten ville oppnok ha, har Kommisjonen i andre tilfelle ikke funnet grunn til å kritisere. (Takk til Quilling. Innst. s. 307.)

Men det vesentlige er at høyesterett, eller Presidentkapet fekk ikke eller fekk orientering om Mowinckel P. M. av 8. august med notat.

Presidentkapet var ikke samme som Lykke var i Trondheim på den tid professor Hjort kom heim. Hjort orienterte den 11. august Gunnar Jahn og nokre andre om reise og leverte dokumenter eller avskrift av del til Jahn, Lykke, og gjennom han Presidentkapet, fekk kjenntak til Hjorts reise til Tyskland. Hjort hadde ført til noko positivt resulat. Om reise til Stockholm om Mowinckel P. M. og i det heile om at Mowinckel hadde andre syn fra 11. juli fekk kjenntak Lykke eller presidentkapet om det minste kjenntak fra Kommissjonen.

Kommisjonen har ikke sportet høyesterett, eller professor Hjort om denne sak.

Merknader *Varden* 10/12 - 47

om noks feil og mistak i den faktiske framstilling fra Undersøkelseskommisjonen av 1945 når det gjeld riksråddørhandlingane

Av HERI VALEN

II. Høgsterett P.M. av 15. juni og forhandlingane den 16. juni.

Kommisjonen skriv (Innst. side 21) at Paal Berg i møte 15/6 refererte Høgsterrets P.M. i plenumsmøtet med politikarane og Administrasjonsrådene. Det er galt. Dersom P.M. et høye vore referert, måtte det for det første ha vært sagt at det låg ført til P.M. fra Høgsterett. Då ikke mistet det i det minste har vori det i den ymse hovedpunkt i P.M. et ikke noko av dette hønde. Då ikke noko midlem av Presidentkapet hadde fått det minste kjennskap til det eksisterende i P.M. fra Høgsterett før 18. september 1940. I Berggravs referat frå møtet 15/6 om det blir opplyst at Berg hadde straks det var sett opp, stod det at Berg opplyste at Høgsterett hadde fått syn at det ville være forstått om ikke også fordi dei er ut av landet (Sj. Bind III side 24). Men dette syn hadde Høgsterett gjev uttrykk til det 11. juni og Berg hadde fortalt det til politikarane den dagen (Sj. Innst. side 204-8). Det var ikke for ingen som sv. Bergs ord i plenumsmøtet 15/6 fekk inntrykk av at det låg ført noko nytt frå Høgsterett. Politikarane fekk heller ikke kjennskap til at det i Høgsterett

var strid om Stortinget kunne kalle sammen. De viste berre frå tig at Høgsterett, som andre, tildekte hadde gjevi uttrykk for at Stortinget burde kalla sammen. Men redaksjonskomiteen med Berg i brod den gjorde just i dette møtet framlegg om at de skulle seie om vilje til å kalle inn Stortinget.

Det heiter hjå Kommisjonen (Innst. side 240 og flere stader) at fleiretalet av dei som tok del i rådgjengangane om formiddagen den 16. juni var for å halde fram med forhandlingane. Men det rettige er at det var ingen av dei som var tilstades i rådgjengangene, som ville bryte forhandlingane. Det var ingen som tok opp framlegg om at forhandlarane fra kvelden før, eller andre, skulle koma tilbake til tyskarane og seia fra at på det som var sagt kvelden før, sto me, og lenge før kunne me ikke gjå. Tvert om krevde alle utanom medlemmene av Presidentkapet at Presidentkapet skulle forhandle vidare, og Paal Berg brukte det sterke ord at han ville «som nordmann hensetts så alvorlig jeg kan at Presidentkapet ikke virker unna» (Berggravs referat).

III. Dellbrøgenes fråsøgn om «folkemann» Christensen.

I Bilag Bind III side 52 er gjeve et utdrag av Dellbrøgenes forklaring

Berggravs referat av Christensen innlegg i fellesdraftingane sundag 16. og 17. juni 1945, og formiddagen den 17. synet tydelig at Christensen ikke på den tiden tenkte seg at Kongen måtte falla. For oss som var saman med Christensen i konferansen om ettermiddagen den 17. mellom kl. 17 og 18, er det også utenlosgjeld at Christensen for den tid hadde vore inne på takken om at han skulle stå som formann i et Riksråd, skjønt på den måten ikke medlem av Presidentkapet.

V. Presidentkapet og spørsmålet om fred med Tyskland.

Kommisjonen klander Presidentkapet med utgangspunkt i brevet til Hitler, for at det ville ha serfet med Tyskland. (Innst. s. 278.) Som det gjeng fram av det som er nemnt om konferansen hjå tyl-

men enig om å opppta forhandlingene på grunnlag av en ordning som ikke ville strike mot vår forstått: Justitiarius Berg, biskop Berggrav og sorenskriver Harbek ble anmodet om å forhandle, og disse fremsatte lardag etter forslag....

Dette er av Presidentkapet retta til: «Lørdag 15. juni ble man enig om å gi justitiarius Berg, biskop Berggrav og sorenskriver Harbek oppdrag der av Presidentkapet kan likevel ikke avkjørt at Hjort også skulle reise til Stockholm, og han fikk ikke noko oppdrag der av Presidentkapet eller av Lykke, slik som nemnet av Kommisjonen. Det eitneste Lykkes personleg hadde interesse av å vite i tilfelle Hjort rika Mowinckel var kvaldig Mowinckel kunne teknase som medlem av Nygårdsvolds rikskomite etter at riksmøtet var relativt sett avsluttet med 23 manar som Elverum-møtet hadde vedtak.

Me i Presidentkapet hadde kjennskap til at Mowinckel i juni hadde omme syn som me på spørsmålet om et avtale med Tyskland.

Me hadde ingen grunn til å rykte etter om Mowinckel i august hadde et annet syn.

Men det vesentlige er at høyesterett, eller Presidentkapet fekk ikke eller fekk orientering om Mowinckel P. M. av 8. august med notat.

Presidentkapet var ikke samme som Lykke var i Trondheim på den tid professor Hjort kom heim. Hjort orienterte den 11. august Gunnar Jahn og noke andre om reise og leverte dokumenter eller avskrift av del til Jahn, Lykke, og gjennom han Presidentkapet, fekk kjenntak til Hjorts reise til Tyskland. Hjort hadde ført til noko positivt resulat. Om reise til Stockholm om Mowinckel P. M. og i det heile om at Mowinckel hadde andre syn fra 11. juli fekk kjenntak Lykke eller presidentkapet om det minste kjenntak fra Kommissjonen.

Kommisjonen har ikke sportet høyesterett, eller professor Hjort om denne sak.

VII. J. L. Mowinckel P. M. av 8. august 1940.

I Kommissjonens Innstilling a 257 og i Bilag Bind III a 133 fig. heter det at professor Johan Hjort etter oppmodning fra Lykke på vegne av Presidentkapet saitte J. L. Mowinckel i Stockholm «dels for å orientere ham om Riksrådets stilling vis a vis utlandet, dels for å orientere ham om Riksrådets stilling vis a vis innlandet». Det er ikke tydelig om det minste kjenntak fra 11. juli fekk kjenntak Lykke eller presidentkapet om det minste kjenntak fra Kommissjonen.

102221